

શહેરે રમઝાનુલ મુઅઝ્ઝમ અને લયલતુલ કદરની ફરીલતો

સિફતો સના અને તાઅરીફ છે તે અલ્લાહની જે તમામ દેખીતી અને અનદેખી ચીજોને કોઈ નમૂના કે ઓઝાર કે સામાનનો સહારો લીધા બગેરે ઇબ્દાઅ કરીને કોઈ વસીલા બગેરે પેદા કરનાર છે, હરકતવાલી તેમજ સાકિન-બેજાન ચીજોની ખલકત કરનાર છે. મુમેનીનની જમાઅત - અલ્લાહતઆલા આપને હિકમત સાંભલનારા કરે અને એને કુબૂલ કરવાની કુદરત અતા ફરમાવે. એવી કોમમાંથી બનાવે કે, જેને વાસ્તે અલ્લાહે ફરમાવું છે કે, તેઓની આંખો મારી ઝિક્કથી પરદામાં હતી અને તેઓ એને સાંભલી શકતા ન હતા. અલ્લાહતઆલા હર કોમ પર નબી મુકે છે અને નબી જ પોતાના લોગોને અલ્લાહની ઝિક્ક અને તેના કલામ સંભલાવે છે. જે કોમ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના ઝમાનમાં થઈ, તેઓને નબી સાહબે અલ્લાહના કલામ જે આખરી હતા, તે કુરઆને કરીમ સંભલાવા, જેના પહેલા કોઈએ એવા કલામ સાંભલા ન હતા.

અહલે બૈત (અ.સ.) ના એક આલિમે આ આયાતના બારામાં બયાન ફરમાવું છે કે, હમ્ને એને તે કદર વાલી રાતમાં નાઝિલ કીધા છે કે, ખુદાએ બહેતરીન મહીનાની બહેતરીન રાતમાં બહેતરીન કિતાબ નાઝિલ ફરમાવી છે. ઇન્ના અન્ઝલનાહો માં “હો” ના હરફમાં ઇશારો કુરઆનની તરફ છે, જેની દલીલ અલ્લાહતઆલાનો એ કૌલ છે કે, “રમઝાનનો મહીનો એ છે કે, જેમાં કુરઆન નાઝિલ કરવામાં આવા જે લોગોને વાસ્તે હિદાયત છે અને આ હિદાયતો અલ્લાહની રોશન નિશાનીઓ છે.”

રમઝાનનો મહીનો બાર મહીનાઓ (૧ સાલ) માંથી એક મહીનો છે, અલ્લાહતઆલાએ વરસો, મહીનાઓ અને દિનોને ઇન્સાનની જિસ્માની સૂરતને પુજૂદમાં લાવવા વાસ્તે નિશાની અને સબબ બનાવા છે. જો આ વકતોની ગિનતી ન હોત અને ઝમાનો જ ન હોત તો ઇન્સાન પેદા ન થાત. ઇન્સાનને અકલ તરફ પહોંચવાનું છે અને આ અકલ તરફ પહોંચવા વાસ્તે તેનું જિસ્મે મહેસૂસ એક વસીલો છે, રસ્તો છે. જિસ્મે મહેસૂસ આ દુનિયામાં રહીને પોતાની રૂહાની સૂરતને પુજૂદમાં ન લાવે અને અમનો રાહત સાથે એના પરવરદિગારની તરફ ન પલટે, તો જિસ્માની દુનિયાનો એનો આ ફેરો બેકાર થઈ જાય. અલ્લાહતઆલાએ ઇન્સાનને જિસ્મના આલમમાંથી ઉપર ચઢાવવા વાસ્તે શરીઅતનાં આઅમાલની તકલીફ આપી છે. જેમ અલ્લાહતઆલા ફરમાવે છે કે, “એય ઇત્મિનાન-યાફ્તા નફ્સ (જાન) તું તારા પરવરદિગારની તરફ પલટી જા, તું એનાથી રાઝી અને એ તારાથી રાઝી.” બીજી માઅનામાં આ વરસ, મહીના, દિન અને કલાકોનો બીજી કોઈ તરફ ઇશારો નથી, પણ નબી, વસી, ઇમામ અને દોઆત ની તરફ છે કે, જેઓ શરીઅત પર ઇન્સાનને ચલાવીને તેને રૂહાની બલંદી અને ઇત્મિનાન-બખ્શ મકામ અપાવવા નુબૂવત, વસાયત, ઇમામતની દાઅવત લઈને પધારા. જેથી ઇન્સાની અરવાહને એની જિસ્માની તબીઅતનાં અંધારામાંથી, આલમે જિસ્માનીની ગંદગીમાંથી પાકો સાફ કરીને નજાત અપાવી શકે. આ દુનિયામાંથી દારે આખેરતમાં સહીહો સાલિમ પહોંચાવી શકે.

જે તરહ એક વરસમાં બાર મહીનાઓ હોય છે અને એક મહીનામાં ત્રીસ અરયામ હોય છે અને એક દિન ચોવીસ કલાકને જમા કરનાર હોય છે, તે જ તરહ નબી આપના દરજાથી નીચેના તમામ હુદૂદના મરતબાઓ જમા કરનાર હોય છે. આપનો દરજો તમામની કુલ્પતો અને કાબેલીયતોને પૂરો કરનાર હોય છે. આપ તમામ રૂહાની સૂરતોને બનાવનાર એક વરસની જેમ છે, જે વરસ ઇન્સાનની ઝાહિરી જિસ્માની સૂરતને બનાવે છે. અલ્લાહ સુબ્હાનોહૂનો કૌલ એ તરફ દલાલત કરે છે કે, “શું એ લોગો નથી જોતા કે, તેઓને હર વરસમાં એક યા બે વકત આઝમાવવામાં આવે છે.” આ કલામે ખુદાવંદીનો એ વાત તરફ ઇશારો અને દલીલ છે કે, નબીને મોકલા બાદ વસાયત અને ઇમામતના એમ બે મરતબાઓની વજેહથી દૌલત, શોહરત અને મનમાનીના બલ પર ઉમ્મતમાં ઝઘડાઓ થાય છે, એથી લોગોની આઝમાઈશ અને કસોટી થાય છે, જે મુજબ આ દૌરે મોહંમદીના લોગોની પણ આઝમાઈશ થઈ.

મુમેનીનની જમાઅત! અલ્લાહ જલ્લા શાનોહૂ તમને ખૈરના લોગોમાંથી બનાવે. અગર તમને આ કૌલને સાંભલો છો અને તેની ઇતાઅત કરો છો કે, જેમાં ફરમાવવામાં આવેલું છે કે, “એય ઇમાનવાલાઓ! તમને અલ્લાહ અને એના રસૂલ અને સાહેબે અમ્મની ઇતાઅત કરો.” જેમ વરસ, મહીનાઓ, દિનો અને કલાકોની કમાલીયત છે - તમામ ઝમાનાને સમાવી લે છે, તેમ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) નો નુબૂવતનો મરતબો તેનાથી નીચેનાં દાઅવતના તમામ મરતબાઓને સમાવી લે છે. જેમ એક સાલને અંદરોઅંદર ઇન્સાનની તબીઅતથી બનેલી જિસ્માની સૂરત પૂરી થાય છે અને દુનિયામાં તે આવે છે, તેમ રૂહાની સૂરતોને પુજૂદમાં લાવવા વાસ્તે તમામ રૂહાની સરદારોના સરદાર નબીને અલ્લાહતઆલાએ આ દુનિયામાં મુકેલા છે. જે નબી સાહબ ઇન્સાનોને દુનિયાની જકડ અને પકડમાંથી નિકાલીને બાકી રહેવા વાલા આખેરતનાં ઘર તરફ વાલે છે, જ્યાં તેઓ ઝિંદા રહી શકે.

જે મુજબ હમ્ને વરસનાં પુજૂદને એની અંદર શામિલ ચાર મોસમના મહીનાઓ અને તેમાં ઇબાદતોનાં અરયામને માનીએ છીએ અને એની અંદર શામિલ તમામ ફાઝિલ અને ગૈર ફાઝિલ મહીનાઓનો ચિતાર અને સિફતને નિગાહ સામે રાખીએ - એ હાલમાં કે, વરસના તમામ બાર મહીનાઓ અલ્લાહના જ છે અને તેએ જ તરતીબ આપેલા છે - તો હમારા પર એ પણ વાજિબ થઈ જાય છે કે, નુબૂવતનો મરતબો જે એનાથી નીચે તમામ મરતબાઓનાં કમાલને જમા કરનાર છે અને પૂરા કરવાવાલો છે, તેના બારામાં હમ્ને અલ્લાહ સુબ્હાનોહૂનો આ કૌલ પઢનારાઓ પર ઝરૂર પેશ કરીએ કે, “તે એ જ છે કે,

જેએ સુરજને રોશન અને ચાંદને નૂરાની બનાવા અને એની મંઝિલો મુકર્રર કીધી, જેથી તમે પરસોની ગિન્તી અને હિસાબ જાણી શકો.” અલ્લાહતઆલાએ આથી હકીકતમાં અંબિયા અને હુદૂદની મુરાદ લીધી છે. રમઝાનનો મહીનો સાલનાં બાર મહીનાઓમાંથી નવમો છે અને બધો જ હિસાબ ચાર કિસ્મોમાં વેચી દીધો છે - એકમ, દશક, સો અને હઝાર. નવમો આંક એકમનો આખિરી અને ઇન્તેહા છે અને સાલમાં એનો મકામ રમઝાનનો મહીનો છે. તે બાદ માહે શવ્વાલ આવે છે, જેનો મકામ દશકમાં પહેલો છે, અને તે બાદ સો નો મકામ ઝુલ કાઅદહ મહીના પર અને ઝુલ હિજ્જહનો મકામ હઝારનો છે. તેથી સાલના બાર મહીનાઓ પૂરા થાવાથી એકમ, દશક, સો અને હઝારનો હિસાબ મુકમ્મલ થઈ જાય છે. ઇરશાદે રબ્બાની છે કે, “આ તો એ ઝબરદસ્ત જાણવાવાલાનો અંદાઝો કીધેલો છે.” તેથી શહેરે રમઝાન વસીએ અકરમના મરતબાને મુકાબિલ છે, કેમકે, મો. આદમ (અ.સ.) થી વસીઓની ગિન્તીનો શુમાર કરવામાં આવે, તો આપના વસીઓ હાબીલ (અ.સ.) અને શીસ (અ.સ.) હતા, મો. નૂહ (અ.સ.) ના સામ (અ.સ.), મો. ઇબ્રાહીમ (અ.સ.) ના ઇસ્માઈલ (અ.સ.) અને ઇસ્હાક (અ.સ.) હતા, મો. મૂસા (અ.સ.) ના હાઝન (અ.સ.) અને યૂશાઅ (અ.સ.) હતા, મો. ઇસા (અ.સ.) ના શમ્ઠીન (અ.સ.) અને મોહંમદ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના વસી અલી વલીયુલ્લાહ (અ.સ.) હતા, જેઓ ગિન્તીમાં નવમા છે. આ મહીનાની નવની ગિન્તીમાં વાકેઅ થાપું, જે એકમના આંકનું આખિર અને નિહાયત છે, તે વસીની તોહીદ અને કલેમએ ઇખ્લાસની હકીકતની નિશાનીઓને ઝાહિર કરવા વાસ્તેનો એક સબબ છે. અગર શહેરૂલ્લાહની ઓર ગહેરાઈથી તક્સીલાત અને તક્સીમોને લઈએ તો ઘણી જ દરાઝ શરેહ કરવી પડે, જેથી જે મક્સદ હમારો છે, તે બાકી રહી જાય. કુરઆનમાં આ મહીનાની ફઝીલતની જે માઅના આવેલી છે, તે બયાન કરવાનો જ ફક્ત હમારો ઇરાદો છે, જે સબબ ઇમાનદારોના દિલોમાં ચકીન સાબિત થઈ જાય.

આ રોઝાનો મહીનો છે અને રોઝું રાત સિવાય દિનમાં જમવા-પીવાથી અને બેરો સાથે જિન્સી સોહબત કરવાથી રૂકી જાવું છે. આ મહીનાના મમ્સૂલ કે, જે વસીએ રસૂલુલ્લાહ (અ.સ.) છે, આપની દાઅવત તાવીલની દાઅવત છે, જેમાં પોશીદગીની હદ ઝરૂરી છે. તે એ છે કે, ઇલ્મને ઝાહિરમાં બયાન કરવાની મનાઈ છે. રમઝાનના મહીનાના દિન મુકર્રર છે, જેની ઝિક્ક કુરઆનમાં અચ્યામન માઅદૂદાતથી ઝાહિર થાય છે. તેથી તેમાં કોઈ કમી થઈ શકતી નથી. એના મુકાબલામાં વસીના હુદૂદની ગિન્તી નક્કી કરેલી હોય છે, જેમાં કોઈ કમી યા ઝિયાદતી મુઝિકન હોતી નથી.

અલ્લાહતઆલાનો ઇરશાદ છે કે, આ મહીનો તે છે કે, જેમાં કુરઆન નાઝિલ કરવામાં આવેલા છે. આમાં કુરઆની હકીકત, બાતિની તાવીલના બારામાં એક ઇશારો છે, જે જાન અને અક્લ વાસ્તે એક ખોરાક છે. શું હમેં નથી પઢતા કે, હક્કતઆલા આગલ ફરમાવે છે કે, આ કુરઆન લોગોને વાસ્તે હિદાયત છે અને હિદાયતો તો અલ્લાહની રોશન નિશાનીઓ છે. હિદાયતના અગર ઝાહિરી માઅના અને સમઝ લેવામાં આવે તો દુનિયાના અક્સર લોગો આ કિતાબની જાણકારી રાખે છે, ઘણાં પઢે છે, ઘણાં સમઝે છે, પણ હિદાયત લેવાને બદલે એ લોગોમાંથી ગુમ્રાહ ઝિયાદહ થાય છે. આયાતે કુરઆનીમાંથી અક્સર આયતો અગર અનપઢ અને નાસમઝ લોગો પઢે અને તેની માઅના સાંભલે તો તેમાં ઇખ્તેલાફ અને વિરોધાભાસ પેદા થાય છે અને એવા લોગોને કુરઆનમાં હિદાયતનો હિસ્સો થોડો અને તેઓની કમઅક્લી-કજફહેમીના સબબ ઇખ્તેલાફનો હિસ્સો ઝિયાદહ મિલે છે. તેથી શહેરે રમઝાનમાં કુરઆનનો નુઝૂલ ફક્ત હિદાયતને વાસ્તે જ નથી. પણ હિદાયતને સાથે કુરઆનમાં સમાયેલા દીન અને દુનિયાના ઊલૂમને નિકાલવા તરફ ઇશારો છે. આ કિતાબ જે સરયશ્મએ હિદાયત અને ઇલ્મ છે, તેનો ફાયદો તે જ લોગો લઈ શકે છે કે, જે લોગો દિલના અને જિસ્મના પાકો સાફ હોય. જેમ ઇરશાદે હક્કતઆલા છે કે, આ કુરઆનને એ લોગો સિવાય કે જેને પાક કરવામાં આવા છે, અડકી નથી શકતા. આ આયતના હુઝૂથી સાબિત થાય છે કે, કુરઆનથી હિદાયત હર કોઈ શખ્સ હાસિલ નથી કરી શકતો. એના હુઝૂફ, હરકતો અને ઝાહિર અલ્ફાઝની માઅના જાણવા વાસ્તે કોઈ કાફિરને એને અડકવાથી રોકી શકતું નથી. યા કુરઆન એ લોગોની જૂઠી તરદીદથી મહેફૂઝ રહી શકતો નથી. કાફિરોની નજાસત એની જાન અને રૂહમાં છૂપેલી હોય છે. અગર ઝાહિરમાં હમેં જોઈએ તો એના જિસ્મ-લિબાસ પર નાપાકી નથી હોતી. પણ મુશ્રિક યા કાફિર, અલ્લાહતઆલાની તોહીદ, અંબિયા (અ.સ.) અને આપની કિતાબોના ઇન્કારના સબબ છે. ઇમાનની પાકીઝગી અલ્લાહની તોહીદ અને દીગર અકીદાઓની અદાયગીથી થાય છે. તેથી કુરઆને કરીમને અલ્લાહતઆલાએ એવા મહીનામાં નાઝિલ કીધા છે કે, જેમાં રોઝા ફરઝ કરવામાં આવા છે. રાતોમાં નમાઝો કાઈમ કરવાની અને કારે ખેર કરીને સવાબ કમાવવાની રગબત બતાવવામાં આવી છે. હરએક નેક અમલ અને ઇબાદતનો સવાબ એક ફરીઝતનો છે અને એક ફરીઝતનો સવાબ ૭૦ ગણો છે. તેથી આ મહીનામાં અલ્લાહના બંદાઓના દિલોમાં ઇમાન મઝબૂત થાય છે. શરીઅતના અરકાનની પાબંદીના સબબ દીનદારી આવે છે. મુમેનીનના જિસ્મ અને જાન ઇબાદતના નૂરાની સાંચામાં ઢલે છે, તેથી અલ્લાહતઆલા રાઝી-બરિઝા થાય છે. આ સબબ જ શહેરૂલ્લાહ હિદાયત અને કુરકાનના મહીના છે, જેમાં કોઈની પણ ગુનાહોથી મગફેરત અને બખ્શિશ થઈ તેને જીવ હાસિલ થઈ અને દારૂલ આખેરતમાં નજાતની દોલત મિલી ગઈ. અલ્લાહતઆલા દાઈયુઝ્ઝમાન (ત.ઉ.શ.) ના સબબ શહેરૂલ્લાહિલ હરામની બરકાતને મુમેનીનની જમાઅતમાં જરીયહ રાખે. આમીન, યા વલીયલ મુમેનીન.